

סובב כל העלמין

1. ספר מיכה פרק ד

(א) והיה באחרית הימים יהיה הר בית ד' נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים
(ב) והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ד' ואל בית א-להי יעקב ויורנו מדרךיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ד'
מירושלם. (ג) ונפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישאו גוי אל
גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה. (ד) וישבו איש תחת תחתו ונפנו ותחת תאנתו ואין מתריד פי פי ד' צבא-ות דבר.

1א. תלמוד בבלי מסכת שבת דף כא/ב

תנו רבנן מצות חנוכה נר איש וביתו והמהדרין נר לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין בית שמאי ואמרים יום ראשון מדליק
שמנה מכאן ואילך פוחת והולך ובית הלל ואמרים יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך.

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נב/ב

אמר רבא בברא כולי עלמא לא פליגי דברא משמע. כי פליגי בבורא. בית שמאי סברי בורא דעתיד למברא ובית הלל סברי בורא
נמי דברא משמע... כי פליגי במאור ומאורי. דבית שמאי סברי חדא נהורא איכא בנורא ובית הלל סברי טובא נהורי איכא בנורא.
תניא נמי הכי אמרו להם בית הלל לבית שמאי הרבה מאורות יש באור.

3. רש"י ברכות דף נב/ב

בורא - דבר שהוא בורא תמיד, והא לא שייכא הכא, שהרי כבר נברא
הרבה מאורות - שלהבת אדומה לבנה וירקרקת.

4. ספר אבני חפץ עמ' שיז

במס' חולין צא א שנשתתיר יעקב על פכין קטנים - וכי במג"ע דהיי רמז לפך שמן בימי חשמונאים ורצה יעקב לתקן קליפת יון - וכי
בכלי יקר בענין התאבקות עם יעקב שהסי"מ מסמא עיני האדם השכליים כמו שיין מסמא ומשכר כו' - ולכן היי זה
רגליו וכנ"ל - בזוה"ק עיקר ההתאבקות שלא יפגום בעינים ולהאיר לחדשים הבאים ע"י נ"ח - ולכן ויגע בכף ירכו שהחליש את
מנוח לכף רגלה דיקא - ואח"כ כי עלה זית טרף בפיה (ז"ח נח) דשילות היונה ע"י נח רמז לגלות יון - וי"ל דמשו"ה כתיב ולא מצאה
תצוה - ובתקו"ז ומיד דעלה זית טרף בפיה שרייא כ"ה כו' חניו כ"ה כו' - בתנחומא (דהיינו הדלקת הנרות כדאיתא בתנחומא
(שם) א"ל הקב"ה ערכתי נר למשיחי.

5. רמב"ם יד החזקה - הלכות יסודי התורה פרק א

(ז) אלוה זה אחד הוא ואינו שנים ולא יתר על שנים אלא אחד שאין כיוודו אחד מן האחדים הנמצאים בעולם לא אחד כמין שהוא
כולל אחדים הרבה ולא אחד כגוף שהוא נחלק למחלקות ולקצוות אלא יחוד שאין יחוד אחר כמותו בעולם.

5א. ספר הכוזרי - מאמר שני אות א - ל

ואשר לתארים השוללים כמו חי ואחד וראשון ואחרון לא תאר בהם האלוה כי אם למען ישולל ממנו הפכס ...
וכן אין אנו אומרים על האלוה אחד כי אם למען שלל ממנו את הרבוי לא למען ניחס לו את האחדות במובן שיש לשם אחדות אצלנו
כי האחד אצלנו הוא דבר המרכיב חלקים דומים. כאמרך עצם אחת שריר אחד גוש מים אחד וגוש אויר אחד. וכן אתה אומר בנוגע
לזמן על דרך הדמיון לגוף המחבר מחלקים יום אחד ושנה אחת. אולם העצם האלוהי מרום מעל כל תבור ופרוד הרי שאין אנו
אומרים אחד על האלוה כי אם כדי לשלל ממנו את הרבו.

6. ספר מורה נבוכים - חלק א פרק נו

... הפשוט באמת, אשר לא תשיגהו הרכבה כלל - כמו שהוא מן השקר עליו מסרה הריבוי, כן הוא מן השקר עליו מסרה האחדות -
רצוני לומר: כי אין האחדות ענין נוסף על עצמו, אבל הוא אחד - לא באחדות:

6א. אוה"ק ב תג

בשביל כך האחדות האלהית, בתאר אחדותה, היא מתעלה על ציור האחדות הרגילה, והיא באמת מתעלה על האחדות
באותה המדה שהיא מתעלה על הריבוי, ואותו העושר של הריבוי לעולם נמצא בקרבה בצורה יותר מבהיקה באין סוף... וקמים
קנאים ואמרים על חכמת אמת זאת, המחיה את כל נשמה יפה: "ילידת חוץ היא, דמיון של מיתולוגיה יש כאן", ואינם יודעים
תבענים הללו, שכל ניצוץ אור חום וחיים לקוח ושואב הוא מיסוד של קודש האחדות. ולהבין את האחדות, להרגישה בכל עשרה,
את האחדות ואת מקורה, את גילוי ההויה שלה, ואת עוזוה, הננו נקראים לדבר במושגי האחדות על פי הופעת הריבוי. והריבוי
האחדותי זהו הריבוי העשיר שבעשירים, הריבוי של אחד של לפני אחד, כלומר השלמות של הריבוי בהוד תפארת האחדות
האלהית.

7. רבי נחמן מברסב. אור האמת והאמונה.

דע כי כל העולם כולו הוא בחי גלגל החזור שקורין דריידיל והכל חוזר חלילה ונתהפך ... כי באמת בהשורש הכל אחד ...
וזה בחי מה שמשחקין בחנוכה בדריידיל כי חנוכה הוא בחי הביהמ"ק ועיקר בנין ביהמ"ק היא בחי הני"ל.

7א. מאמרי הראיה / חלק ב / נאומים בוועידות ואסיפות המזרחי בארץ ישראל / ו.

באמרנו למעלה כי "התורה קדמה לעולם". הפירוש הוא, שיסוד הקדושה הוא למעלה מן הטבע, לא רק מהטבע הפשוט, כי אם גם
מהטבע השלם הרוחני. ועל כל זאת התשוקה הנפשית לקדושה מלאה היא את כל רוחב הבריאה כלה. שתי בחינות אלו נקראות
בלשון הזוהר: "ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין".

8. ע"ר א נא

אחד, ואין יחיד כיוודו. האחד המצויר אצלנו הוא בהכרח איזה נושא, המאחד בתוכו הרבה ענינים, חלקי גוף או סגולות
נפשיות או מושגים רוחניים, שונים ומפורדים זה מזה מצד עצמם, א"כ אין האחד המצויר שלנו אותו הנושא שיש לו יחש לשם
אחד, שאנו ממליצים אותו כלפי מעלה. אמנם בתאר יחיד כבר אנחנו רוצים לומר השלילה של כל מה שיש בו משום רבויים, שהרי
אם רבויים יש כאן אין כאן יחידיות. אבל באמת אין בכחותינו השכליים שום הכשר לצייר לנו יחידות אמיתית, שתוף ויחס דמיו
וערך יש לכל ציור ולכל תאר, שאנחנו מסגלים אותו לנו בתור ענין ציורי. עכ"פ התיאור של יחיד הוא יותר שולל בערכו את הרבוי
מהתואר של אחד.

9. ספר דברים פרק כ ד

פי ד' א-להיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם